

SENTÈNCIA 2001-19 DE 9 DE MARÇ DE 2001

**PROCEDIMENT ESPECIAL DE L'ARTICLE 41 DE LA CONSTITUCIÓ.
Té per objecte analitzar la vulneració d'un dret protegit per la Constitució.
DRET DELS ADMINISTRATS A DEMANAR INFORMACIÓ
DELS DOCUMENTS ADMINISTRATIUS. És un dret de configuració legal.
S'ha d'analitzar des de la perspectiva de la finalitat a la qual serveix.
EXPEDIENTS D'EXPROPIACIÓ. Consulta**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia, mitjançant l'aute de 6 de desembre de 2000, va desestimar la pretensió, deduïda per la Sra. N.C.G. a l'empara dels articles 15 a 18 de la Llei transitòria de procediments judicials i article 41.1 en relació als articles 10.1 i 10.2 de la Constitució, de que se li reconegui el dret a que per l'Administració se li facilitin les còpies de tot l'expedient d'expropiació que afecta a la casa A., de la qual és titular, situada a la Plaça Major, número XX, de Sant Julià de Lòria.

2.- Contra la resolució citada s'interposa un recurs d'apel·lació, al·legant vulneració del dret a obtenir informació sobre els documents administratius, recollit en l'article 42 del Codi de l'Administració, i la Batllia, mitjançant providència de 20 de desembre acorda remetre les actuacions al Tribunal Superior de Justícia emplaçant les parts per comparèixer-hi.

3.- Per providència de 29 de desembre de 2000, la presidència del Tribunal acorda designar la Sala Administrativa per a conèixer del recurs i un cop rebudes les actuacions, la part apel·lant ha formalitzat el seu recurs d'apel·lació el 9 de gener de 2001.

4.- Feta la designació del magistrat ponent, s'ha donat trasllat del recurs al Ministeri Fiscal, que ha emès informe el 10 de gener de 2001, i a la representació del Govern, que ha presentat al·legacions el 17 de gener, demanant la confirmació íntegra de l'aute de la Batllia, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El present procediment, que s'ha tramitat a l'empara dels articles 15 i 16 de la Llei transitòria de procediments judicials de 21 de desembre de 1993 en relació a l'article 41 de la Constitució, té per objecte la tutela dels drets i llibertats reconeguts

en els capítols III i IV del Títol II de la Carta magna i, com aquesta Sala ja va dir en la sentència 98-37, de 6 de juliol de 1998, serveix exclusivament -i ho diu literalment l'article 15 esmentat- per garantir el respecte dels drets fonamentals. Per tant, el que correspon en un procés de coneixement limitat com aquest és solament determinar si la negativa dels serveis administratius que tramiten l'expedient d'expropiació que afecta la finca de la demandant a lliurar-li còpia íntegra de l'expedient vulnera o no un dels drets fonamentals que gaudeixen de la protecció reforçada que obre la via a aquest procediment.

Això requereix determinar si el dret quina vulneració denuncia la recurrent és un dels compresos en els capítols de la Constitució citats i no ho és, per la qual cosa la via procedimental escollida per tutelar el dret que invoca la recurrent no és la correcta perquè no es tracta, en el si d'aquest procediment judicial, d'analitzar la vulneració d'un dret protegit per la Constitució.

Tercer.- El que s'ha d'analitzar ara és la possible vulneració, per part de l'Administració, del dret que reconeix l'article 42 del Codi de l'Administració, per la tutela del qual el paràgraf primer apartat quart estableix que "L'administrat que cregui ésser objecte d'un refús d'informació pot recórrer directament a la jurisdicció administrativa i fiscal". Es tracta, per tant, d'un procediment ordinari, del que aquesta Sala, en l'aute de 20 de novembre de 1996 va indicar que respon a la necessitat de donar una protecció reforçada a l'exercici d'un dret -el d'obtenir informació- que és previ a la decisió de formular una petició de reconeixement d'una situació jurídica directament derivada de l'ordenament ...".

Quart.- L'article 42.1 del Codi de l'Administració reconeix als administrats el dret a "demanar el coneixement dels documents administratius", informació que, com afirma "tindrà lloc, segons els casos, sigui per la consulta gratuïta a les oficines de l'Administració, sigui pel lliurament de còpies a despeses del sol·licitant", de manera que el propi Codi de l'Administració no vincula el dret a obtenir informació dels expedients administratius al d'obtenir còpies de la seva totalitat.

El d'obtenir informació dels expedients és un dret de configuració legal que no solament demana excepcions sinó que admet modulació en la forma d'exercici en funció del tipus i les característiques de cada procediment. I en el cas dels expedients expropiatoris, l'article 10.2 de la Llei d'expropiació, determina que el dret a obtenir informació en el tràmit d'informació pública es materialitza en la possibilitat de "consultar, en els llocs en què es trobi l'expedient, els plànols parcel·laries i els restants documents que el componguin".

Tot i que el que diu el precepte parcialment transcrit no està renyit amb la possibilitat d'obtenir còpies dels documents de l'expedient que afectin directament els drets de l'interessat, el cert és que el dret a obtenir informació s'ha d'analitzar des de la perspectiva de la finalitat a la qual serveix, que no és altra que poder conèixer la legalitat i oportunitat de l'actuació administrativa i poder presentar les al·legacions que convinguin a cada interessat.

Tot això és perfectament possible mitjançant la consulta de l'expedient durant tot el termini d'informació pública i per satisfer el dret a la informació i per poder

exercir adequadament els que en deriven, no és imprescindible obtenir la còpia de tot l'expedient, per la qual cosa s'ha de desestimar el recurs i confirmar l'aute de la Batllia.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. N.C.G. contra l'aute de la Batllia de 6 de desembre de 2000, sense fer pronunciament sobre les despeses d'aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.